

EMOJI

FILMUL
AVENTURA
ZĂMBĂREȚILOR

CUM SĂ FII CURAJOS
ȘI SĂ-ȚI EXPRIMI EMOȚIILE

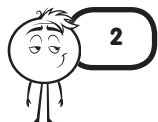
Capitolul 1

Ziua cea mare

Dacă te uiți în telefon, ai să dai peste o placă de circuite complicate, formată din piese mici și tot felul de fire. Trebuie să recunoști că e fascinant, dar nu la fel de fascinant ca lumea invizibilă... lumea din interiorul plăcii cu circuite.

Textopolis e parte a acelei lumi. Orașelul acesta se găsește în aplicația Text și tot acolo trăiesc faimoșii Emoji. Aceștia sunt specializați – fiecare face câte ceva și trebuie să-l facă cât mai bine cu putință.

Brad de Crăciun trebuie să stea pur și simplu într-un loc, adoptând o atitudine festivă. Prințesele trebuie să poarte întotdeauna o diademă pe cap și

să aibă părul aranjat. Drăcușor, Super și Caca – ei bine, aceștia trebuie doar să apară ca toată lumea să se prindă ce-i cu ei. Alții – cum ar fi Cranț cu Vârtej – trebuie doar să stea prin preajmă pentru că oricum nu-i folosește nimeni.

Unora dintre Emoji le e greu să facă doar o singură treabă. De exemplu, Plângăcios trebuie să plângă chiar și atunci când câștigă la loto. Râs-Isteric e nevoit să râdă chiar și atunci când e la dentist. Bineînțeles, nu trebuie să uităm de Mneah. El trebuie să fie indiferent orice s-ar întâmpla în jur.

Totuși, pentru un anumit Mneah – Gene Mneah –, păstrarea unei atitudini indiferente n-a fost chiar floare la ureche.

Gene locuia în Textopolis, în telefonul unui băiat pe nume Alex. Mama și tatăl lui – Mel și Mary Mneah – erau profesioniști în tainele indiferenței. Gene nu știa cum de reușeau atât de bine.

Pe de o parte, Textopolis era un orașel în care era minunat să locuiești. Pe străzile aglomerate forfoteau sute de Emoji – vorbeau, râdeau și făceau cumpărături. Chiar în centrul orașului se înălța sediul principal al Companiei – o luxoasă clădire circulară.

Un Emoji norocos era ales în fiecare zi pentru a sta în Amfiteatrul Companiei. Fiecare dintre cei selectați stătea acolo cuminte, așteptând să fie chemat de Alex. Aceasta era cea mai mare onoare la care putea spera un Emoji.

În sfârșit, venise și rândul lui Gene să fie selectat. Era foarte emoționat. Dar, pentru că era un emoji de tipul Mneah, n-avea voie să-și trădeze sentimentele. Trebuia să rămână indiferent.

În drum spre Companie, Gene s-a oprit o clipă să se privească într-o vitrină. Brațele și picioarele îi erau ca niște spaghete, fiind prinse de un cap rotund, mare și galben. Expresia feței era un amestec de nervozitate și exaltare – niciun pic de Mneah!

— Fir-ar să fie! a spus Gene și a încercat din nou. Ușor, a lăsat colțurile gurii în jos.

Ochii priveau puțin în pământ și în lateral. Reflexia din vitrină avea ochii mari și surâdea. Era prea încântat în acel moment ca să poată fi un Mneah autentic.

— Gene, adună-te! și-a spus.

Era conștient de faptul că trebuia să-și facă treaba cât mai bine atunci când Alex, proprietarul telefonului, va avea nevoie de el.

Fără Alex n-ar fi existat Textopolis. Avea 15 ani și, ca orice boboc de liceu, totul gravita în jurul telefonului. Fiecare mesaj pe care-l trimitea Alex putea avea urmări asupra reputației sale. Gene știa asta de la antrenamente și nu avea voie să facă nicio greșală. Știa că, atunci când era chemat, nu putea nici să râdă, nici să plângă ori să se încrunte. Trebuia să fie pur și simplu Mneah.

Cu aceste lucruri în cap, Gene și-a dat două palme peste față uitându-se în jur pentru a se asigura că nu-l văzuse nimeni zâmbind. Un Emoji îmbrăcat într-o haină rusească a trecut pe lângă el și l-a privit cu suspiciune.

— Ce mai faci? l-a întrebat Gene. Sunt atââât de Mneah.

Apoi s-a întors repede și s-a îndreptat spre sediul central al Companiei. Adora să se plimbe prin oraș. Erau atâtea de văzut!

Într-o cafenea, Polițist și Gogoasă își beau... cafeaua.

Câine o fugărea pe Piscică – până când a văzut Hidrantul. Un grup de Inimi plutea pe lângă Biceps.

Gene a trecut prin parc, unde Moșul juca șah cu Menorah în timp ce Dovleac de Halloween, Trifoi cu Patru Foi și iepure priveau.

Bătrân picta cu ajutorul lui Paletă, în timp ce Strigăt îi era model. Apoi, Fata Pupăcioasă a alergat spre Strigăt și el și-a luat tălpășița țipând.

— Asta e ziua pe care am așteptat-o toată viața, a șoptit Gene în timp ce admira priveliștea. Prima zi ca Emoji muncitor! Nu am voie să mă emoționez prea tare, altfel îmi voi rata șansa.

A ajuns la sediul central al Companiei. A inspirat adânc în timp ce se apropia de ceilalți Emoji care așteptau afară.

— Fii Mneah, Gene! se încuraja singur. Fii natural! Adică, nu, nu fi natural, ci doar Mneah.

Păși hotărât spre ceilalți Emoji.

— Salut, băieți! E prima mea zi de lucru!

Ceilalți s-au întors spre el – toți erau plângăcioși. Dintr-odată au pufnit în râs și au luat-o la sănătoasa.

— Oh, nu! îl auzi Gene spunând pe unul dintre ei. Ciudatul ăla de Gene o să strice totul!

— Nu mă pot abține, a șoptit Gene întristat. Am multe sentimente și trebuie să le exprim.

Pe lângă el a mai trecut Fata Pupăcioasă.

— Neața! a salutat-o el vesel. Mă duc la serviciu!

Fata a suflat spre el o inimioară, iar ochii lui Gene s-au transformat în două inimi roșii care pulsau. Dintr-odată, lângă el a apărut Iubăreț.

— Hei! a strigat cu vocea lui groasă. Eu sunt singurul de p-aici cu ochi de inimioare. Tu ești Mneah! Nu încurca lucrurile!

Iubăreț a luat-o de braț pe Fata Pupăcioasă și au plecat împreună. Ochii lui Gene au revenit la normal.

— Aveți dreptate, domnule, a spus el. Vă rog să mă scuzați!

Apoi, nu de foarte departe, a auzit niște râsete. La ceva distanță era un grup de Zâmbitori și de Râzători care vorbeau cu Elefant. În spatele cozii acestuia stătea Vânt.

— Alex mă pune să stau lângă tipul ăsta, a spus necăjit Elefant. Amuzant, nu?

— Da, foarte! a încuviințat Gene apropiindu-se. De parcă ai trage vânturi!

Zâmbitori și Râzători au plecat clătînând din capete. Gene se tot uita la Elefant și la Vânt și chicotea. Deodată, a văzut cu coada ochiului doi Emoji